

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314210238
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314210238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom V. X, T., proti odporcovi: T. L., nar. X.X.XXXX, bytom W. B. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO 42 260 086, o zaplatenie 661,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/85/2015-85 zo dňa 4. novembra 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd návrh v časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva **n e d o t k n u t ý.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 595,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 595,89 eur od 17.9.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 39,50 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 118,90 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia, všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 1035714508, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Navrhovateľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Odporca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne z ustanovení Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 20.1.2013 uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom

úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úverový rámec, z ktorého odporca čerpal celkovo sumu 595,89 eur. Odporca svoju povinnosť splácať čerpaný úver dohodnutým spôsobom riadne nespĺnil, na splatenie úveru nepoukázal navrhovateľovi žiadnu sumu.

I keď úverová zmluva, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoje nároky v tomto konaní, má charakter revolvingového úveru, pri ktorom nie je možné určiť všetky obsahové náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 (napr. RPMN, konečná splatnosť), súd má za to, že v predmetnej zmluve chýbajú niektoré obsahové náležitosti pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere určiteľné. Predmetná zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosť podľa citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov, ktoré mal odporca navrhovateľovi zaplatiť. I keď sa výška mesačnej splátky odvíja od výšky čerpania z dohodnutého úverového rámca, podľa názoru súdu povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj v tomto prípade je špecifikácia, aká časť mesačnej splátky bude započítaná na istinu, úrok a poplatky a to aspoň pomerným vyjadrením (napr. percentuálne). Uvedený nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1, písm. b/ sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto priznal navrhovateľovi výšku nesplatennej istiny úveru 595,89 eur a v časti o zaplatenie úrokov 44,60 žalobný návrh zamietol. Pokiaľ sa týka uplatňovaného poistného vo výške 20,70 eur, súd nepovažoval návrh v tejto časti za dôvodný. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva len súhlas odporkyne s poistením v rozsahu, ktorý si vybrala. Či došlo k vzniku poistného záväzkového vzťahu medzi odporkyňou a spoločnosťou Poistovňa Cardif Slovakia a.s. Bratislava, ako ani existenciu a obsah zmluvy medzi navrhovateľom a touto poisťovňou navrhovateľ v konaní nepreukázal. Rovnako nebolo preukázané, či navrhovateľ uplatnené poistné za odporkyňu poisťovni uhradil. Z uvedených dôvodov súd žalobný návrh v časti o zaplatenie 20,70 eur s príslušenstvom zamietol.

Navrhovateľ zároveň požadoval zaplatiť aj úroky z omeškania. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Odporca tým, že nespĺnil svoj peňažných záväzok voči navrhovateľovi ku dňu splatnosti celého dlhu, t.j. 16.9.2013, dostal sa do omeškania. Výška uplatnených úrokov z omeškania zodpovedá základnej úrokovej sadzbe ECB zvýšenej o osem percentuálnych bodov platnej k prvému dňu omeškania. Súd preto žalobnému návrhu v časti uplatnených úrokov z omeškania z priznanej sumy istiny vyhovel a vo zvyšku tento zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (9,87 %), preto má právo na plnú náhradu trov konania. Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a titulom trov právneho zastúpenia 99,08 eur + 20 % DPH vo výške 19,82 eur = 63,96 eur, t.j. 41,50 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia a 41,50 eur za písomné podanie na súd a 16,08 eur ako náhradu výdavkov. V rámci vyjadrenia zo dňa 31.3.2015 navrhovateľ uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia aj za tento úkon a to vo výške 59,87 eur.

Súd preskúmal uplatnené trovy konania, pričom zo spisového materiálu mal preukázané, že navrhovateľ uhradil súdny poplatok vo výške 39,50 eur. Pokiaľ sa týka trov právneho zastúpenia, súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon - vyjadrenie zo dňa 31.3.2015, nakoľko podľa názoru súdu navrhovateľ špecifikáciu žalovanej pohľadávky tak, ako ju učinil týmto podaním mal obsiahnuť už v samotnom návrhu na začatie konania. To, že tak neurobil, nemôže mať za následok, že by odporca bol povinný zaplatiť náhradu týchto umelo navýšených trov právneho zastúpenia. Vo zvyšku boli trovy právneho zastúpenia uplatnené čo do rozsahu úkonov právnej pomoci ako aj ich finančného vyčíslenia uplatnené v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd preto priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, na zaplatenie ktorej zaviazal odporcu v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd návrh v časti zamietol a výroku o náhrade trov konania podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a návrhu vyhovieť alebo vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa nesprávne skutkovo a právne vec posúdil. Pokiaľ ide o celkovú čiastku k zaplateniu, túto nie je možné uviesť z dôvodu, že táto závisí

od budúceho čerpania finančných prostriedkov z úverového rámca po uzavretí zmluvy a v momente uzavretia zmluvy tak výšky poskytnutého úveru nemôže byť zrejماً. Nie je možné z tohto dôvodu rozložiť splátku na splátku úroku, splátku istiny a splátku poplatku. Keďže v momente podpisu nie je zrejماً jej výška, ktorá záleží výlučne od budúceho čerpania dlžníkom, nakoľko úverová zmluva ohľadom revolvingového úveru je uzatvorená na dobu neurčitú. Nie je možné vopred vedieť, akú sumu klient z úverového rámca vyčerpá. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý nepriznal poistné s odôvodnením, že nie je jasné, či došlo k vzniku poistného záväzku medzi odporcom a poisťovňou a rovnako nebolo preukázané, či navrhovateľ uplatnené poistné za odporcu poisťovni uhradil. V danom prípade je zrejماً, že odporca poistné si v zmluve dohodol a zmluva medzi navrhovateľom a poisťovňou mohla byť na výzvu súdu predložená, ak súd mal za to, že nie je nárok dostatočne preukázaný. Podľa názoru navrhovateľa postupom súdu bola odňatá možnosť konať navrhovateľovi pred súdom. Okrem toho odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia nespĺňa náležitosti predpísané zákonom v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Súd sa dostatočne nevysporiadal so skutkovým a právnym posúdením veci.

Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadřili.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania navrhovateľ, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. a na tento poukazuje.

Odvolateľ k veci samotnej neuvádzal žiadne skutočnosti v podanom odvolaní, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené aj v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval navrhovateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešní účastníci v odvolacom konaní - odporca a vedľajší účastník na strane odporcu si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.